

**ÎNTÂAMPLARI
AMUZANTE
DIN GENERALĂ**

**SALVAȚI-L
PE RAFE!**

JAMES PATTERSON

ȘI CHRIS TEBBETTS

**ILUSTRĂȚII DE LAURA PARK
TRADUCERE DE SORIN PETRESCU**

CORINT JUNIOR

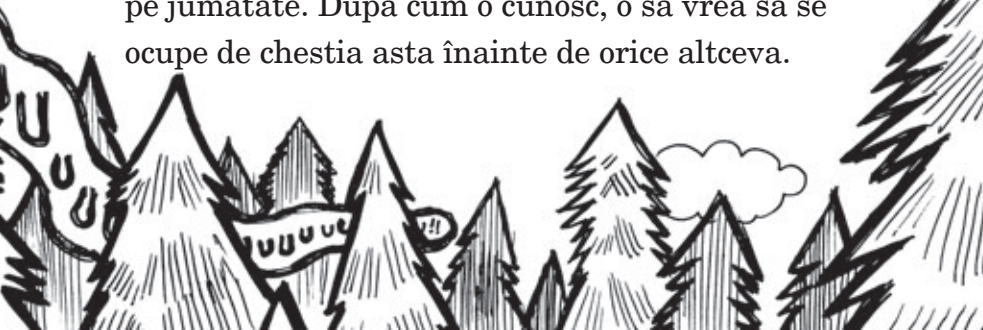
CAPITOLUL 1

SFÂRȘITUL ESTE APROAPE

Ceva îmi spune că povestea asta n-o să aibă un sfârșit fericit!

Stau atârnat pe panta abruptă a unui versant, ținându-mă cu muchiile crestate ale unghiilor mele rupte. Singurul lucru între mine și pământ este cam un kilometru de aer, iar eu habar nu am cât o să mai pot sta spânzurat în felul acesta. Dacă-mi vor scăpa mâinile – și pun pariu că asta *se va întâmpla* în orice clipă –, va fi ca și cum aș merge cu cel mai rapid ascensor din lume spre parter. Fără ascensor.

Adio, crudă lume! Spuneți-i mamei că o iubesc. Și că, sub patul meu, se găsește o chiftea ronțăită pe jumătate. După cum o cunosc, o să vrea să se ocupe de chestia asta înainte de orice altceva.

Și cu asta basta! Capătul liniei, în ce mă privește!

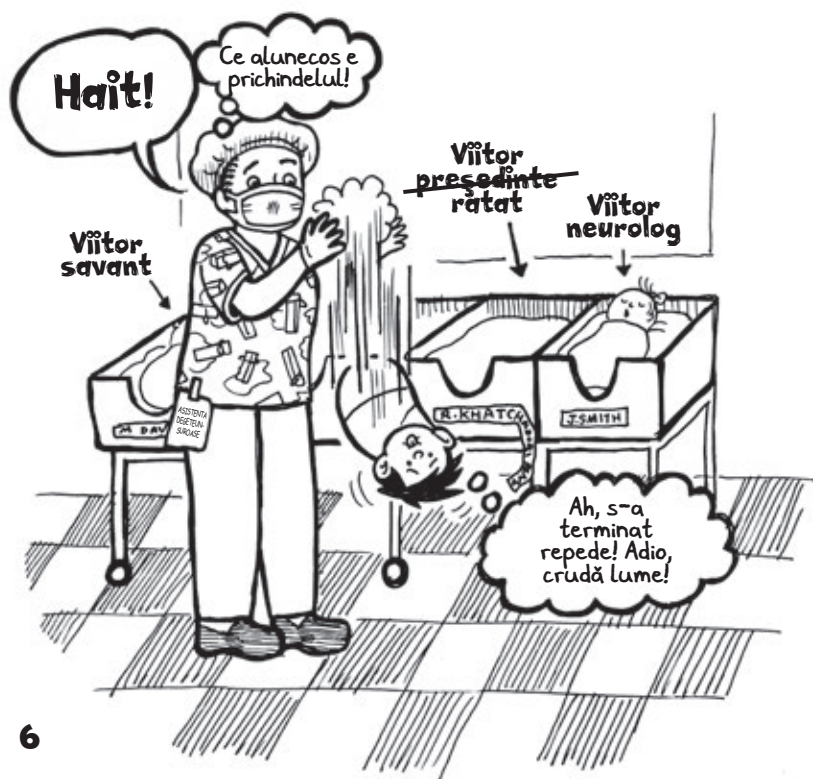
Doar dacă... ia stai oleacă! Aici vine partea cu întreaga mea viață care-mi defilează prin fața ochilor. Și ce să vezi? Privind în urmă, am impresia că mă prăbușesc de ceva timp.

Mă prăbușesc ca Niagara.

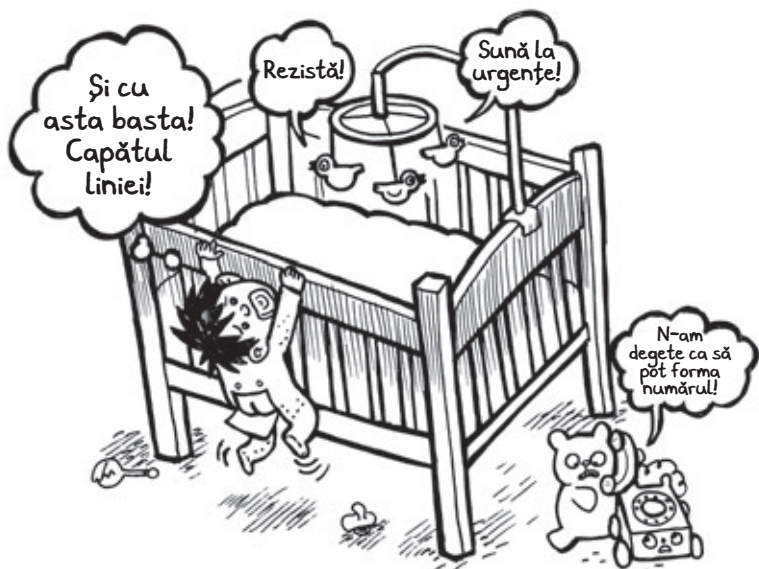
Mă prăbușesc ca notele mele.

Ca frunzele în... bun, te-ai prins! Bagă și tu un ochi. Nu am tot timpul din lume la dispoziție.

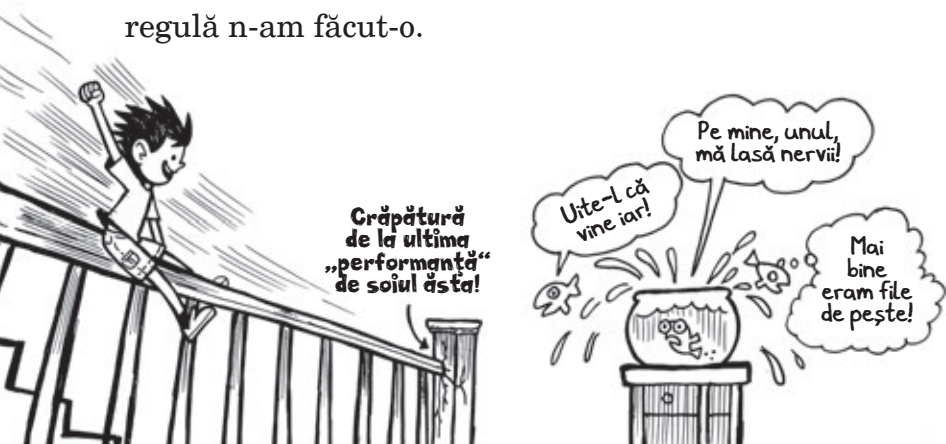
Totul a început din ziua în care m-am născut...

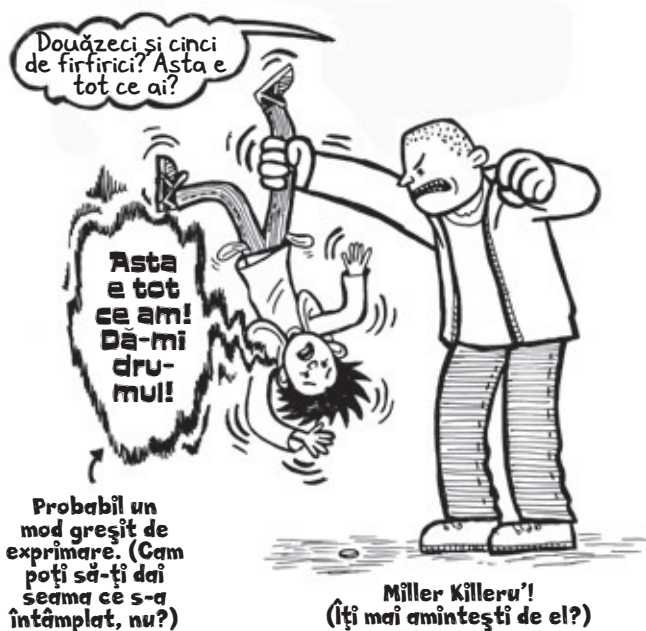
Nici după ziua asta nu mi-a fost mai ușor. Încă înainte să pot merge, mama spunea că am un „spirit aventuros“. Cum ar fi de pildă prima oară când s-a întâmplat *asta!*

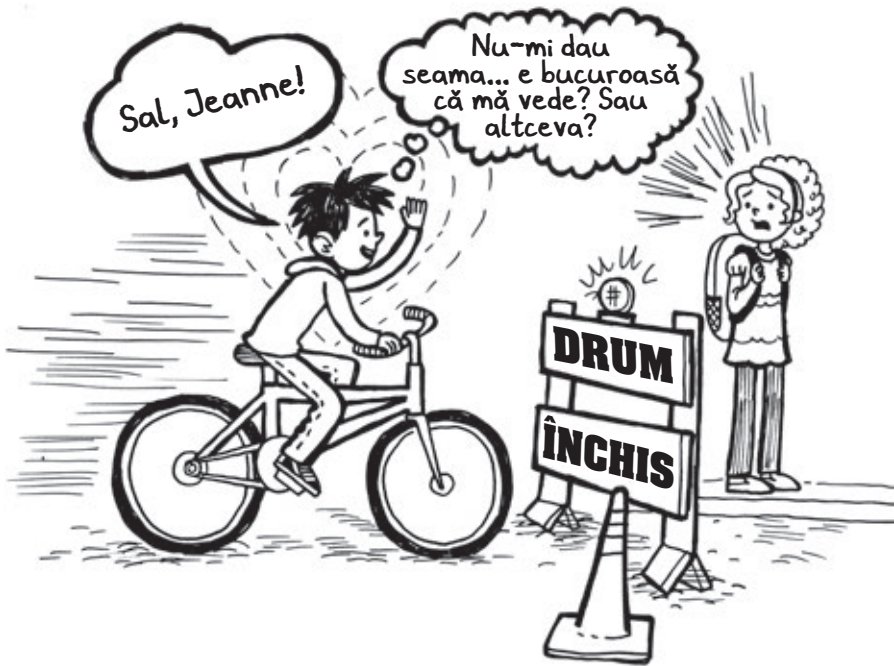
Și au mai fost prăbușirile pe care nu le-am văzut venind. Poate că ar fi trebuit... dar de regulă n-am făcut-o.

Vreau să spun că știu că în viața oricui sunt și suișuri, și coborâșuri. Dar în cazul meu e vorba mai mult despre suișuri și coborâșuri... și coborâșuri... și coborâșuri... Nu m-ar fi deranjat niscaiva *suișuri* când și când. Uneori, nici nu prea am de ales.

Și, numai ca să știi, nu toate aceste dezastre s-au produs din cauza mea. Cum ar fi boacăna cu Jeanne Galletta. (Tehnic vorbind.)

Prin urmare, am impresia că e din același film faptul că o s-o închei așa – atârând la vreun kilometru de pământ și așteptând ca forța de gravitație să mă transforme în carne tocată odată pentru totdeauna. Aș fi vrut doar să mai am ceva timp la dispoziție. În felul ăsta aș fi beneficiat de șansa de a dovedi că nu sunt un ratat *get-beget!*

Dar lucrul acesta nu se va întâmpla! Mai am de trăit până la ultima unghie și pe o rază de o sută de kilometri nu e nimeni care să mă ajute. Mă aflu aici doar...